

**FERIA SEXTA IN PARASCEVE
AD MATUTINUM**

IN I NOCTURNO

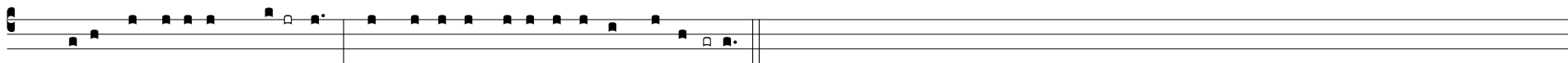
1. Ant.
VIII G

A

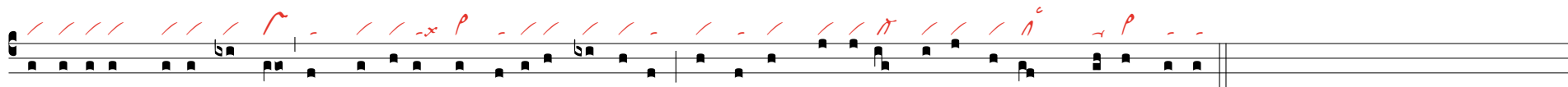
s-ti-térunt reges terrae * et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Psalmus 2

1. Quare fremu-érunt **gen**-tes: * et pópu-li medi-tá-ti *sunt ináni*-a?
2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **unum** * advérsus Dóminum, et advérsus *Christum ejus*.
3. Dirumpámus víncula **eórum**: * et projiciámus a nobis jugum **ipsórum**.
4. Qui hábitat in cælis, irridébit **eos**: * et Dóminus subsannábit **eos**.
5. Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit **eos**.
6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum **ejus**, * prædicans præcéptum **ejus**.
7. Dóminus dixit **ad** me: * Filius meus es tu, ego hódie *genui* te.
8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem **tuam**, * et possessiónem tuam *términos terræ*.
9. Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas figuli *confrínges eos*.
10. Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis **terram**.

11. Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei *cum tremóre*.
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascáthur **Dóminus**, * et pereátis de *via j***usta**.
13. Cum exárserit in brevi ira **ejus**: * beáti omnes qui *confidunt in eo*.

Asti-térunt reges terrae et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

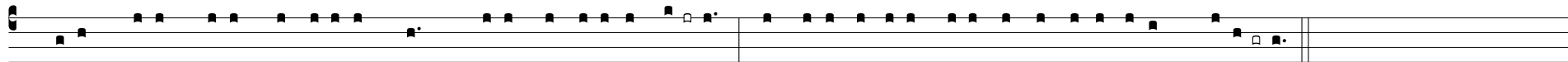
2. Ant.

VIII G

D

ivi-sérunt si-bi * vestiménta me-a, et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspice in me: † quare me dere-liquí-sti? * longe a sa-lúte me-a verba de-lictórum me-ó-rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * saluum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ.

10. In te proyéctus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio próxíma est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum: * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua **eff**usus sum: * et dispersa sunt omnia *ossa mea*.
15. Factum est cor meum tamquam cera **liqu**escens: * in medio *ventris mei*.
16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit faucibus **meis**: * et in pulverem mortis *deduxisti* me.
17. Quoniam circumdedérunt me canes **multi**: * concilium malignantium *obsédit* me.
18. Fodérunt manus meas et pedes **meos**: * dinumeravérunt omnia *ossa mea*.
19. Ipsi vero considéravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam *misérunt sortem*.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxilium tuum **a** me: * ad defensionem *meam cónspice*.
21. Erue a frámea, Deus, ánimam **meam**: * et de manu canis *únicam meam*.
22. Salva me ex ore leónis: * et a cornibus unicórnium *humilitátem meam*.
23. Narrábo nomen tuum fratribus **meis**: * in medio Ecclésiæ *laudábo* te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**: * univérsum semen Jacob, *glorificáte eum*.
25. Tímeat eum omne semen **Israël**: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem **páuperis**:
26. Nec avértit fáciem suam **a** me: * et cum clamárem ad eum, *exaudívit* me.
27. Apud te laus mea in ecclésia **magna**: * vota mea reddam in conspéctu timéntium **eum**.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunst **eum**: * vivent corda eórum in *sæculum sæculi*.
29. Reminiscéntur et converténtur ad **Dóminum** * unívérsti *fines terræ*:
30. Et adorábunt in conspéctu **ejus** * univérsæ *família Géntium*.
31. Quoniam Dómini est **regnum**: * et ipse dominábitur **Géntium**.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues **terræ**: * in conspéctu ejus cadent omnes qui *descéndunt in terram*.

33. Et ánima mea illi **v**ivet: * et semen meum *sérviet* **i**psi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem *fecit* **D**óminus.

Divi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

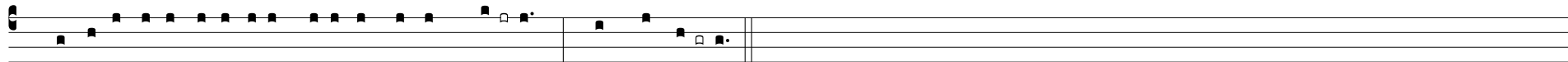

3. Ant.
VIII G

I

nsurrexérunt in me * testes iníqui, et mentí-ta est iníqui-tas si-bi.

Psalmus 26

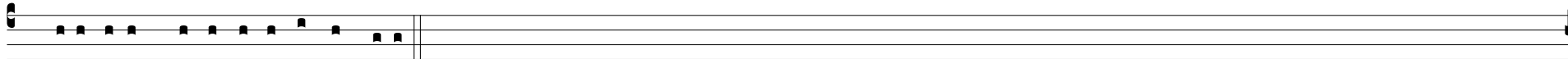
1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus **me-** a, * *quem timé-bo?*
2. Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidábo?*
3. Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant *carnes meas*:
4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt et *cecidérunt*.
5. Si consístant advérsus me **castra**, * non *timébit cor meum*.
6. Si exsúrgat advérsus me **prælium**, * in hoc ego *sperábo*.
7. Unam pétii a Dómino, hanc **requíram**, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ*:
8. Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et vísitem *templum ejus*.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo**: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi **sui**.
10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.
11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum *dicam* **Dómino**.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad** te: * miserére mei, *et exáudi* me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies **mea**: * fáciem tuam, Dómine, *requíram*.

14. Ne avértas fáciem tuam **a** me, * ne declínes in ira a *servo tuo*.
15. Adjútor meus **esto**: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris **meus**.
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem **assúmpsit** me.
17. Legem pone mihi, Dómine, in via **tua**: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos **meos**.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes **iníqui**, * et mentíta est *iníquitas sibi*.
19. Credo vidére bona **Dómini** * in terra *vivéntium*.
20. Exspécta Dóminum, viríliter **age**: * et confortétur cor tuum, et sústine **Dóminum**.

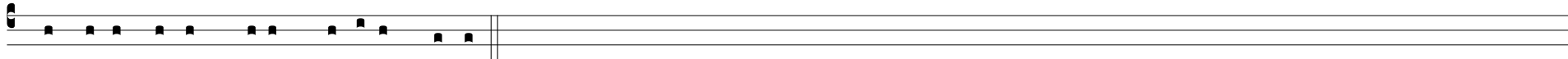

Insurrexérunt in me testes i-níqui, et mentí-ta est iníqui-tas si-bi.

℣. Divi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

℞. Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

℣. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advénia regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris:

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem: ℞. Sed líbera nos a malo.

Lectio 1 (Lam 2:8-11)

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Cogitávit Dóminus díssipare murum filiæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditiónē: luxitque ántemurale, et murus páriter díssipátus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenérunt visióne a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accincti sunt ciliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritióne filiæ pópuli mei, cum deficeret párvulus et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Resp. 1

III

O

-mnes amí-ci mé- i dere- liqué- runt me,

et præ- va-lu-é- runt insidi-án-tes mí- hi: trádidit me quem di-li-gé- bam:

* Et terri-bí-li-bus ó- cu- lis plá- ga crudé-li percu- ti-éntes, acé- to po-tá- bant me.

∅. In- ter iníquos pro-jecérunt me, et non pepercérunt á- nimæ mé- æ. * Et terri-bí-libus.

Lectio 2 (Lam 2:12-15)

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolabor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui ?

Nun. Prophetæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocarent: vidérunt autem tibi assumptiões falsas, et ejectiões.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Resp. 2

II

V

Elum témpli scís-sum est,

* Et ómnis tér- ra trému- it: látro de crú- ce clamábat, dí- cens:

Meménto mé- i, Dómi- ne, dum vé-ne-ris in régnum tú- um.

Ÿ. Pé-træ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt, et múlta córpora sanctórum, qui dormí-erant, surre- xé- runt. * Et ómnis.

Lectio 3 (Lam 3:1-9)

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vértit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédíar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

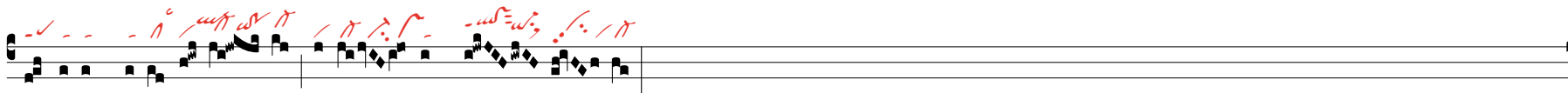
Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Resp. 3

VIII

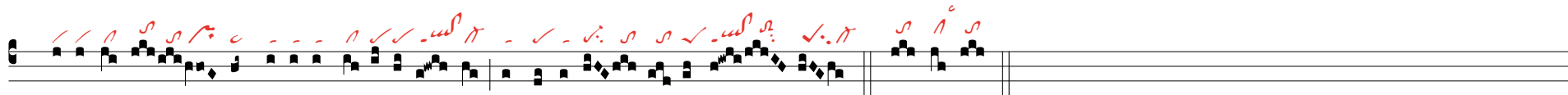
V

I-ne-a mé-a e-lé-cta, égo te plan-tá-vi:

*Quó-modo convér-sa es in ama-ri-tú-di-nem, ut me cru-ci-fí-geres, et Ba-rábbam di-mítte-res?

Ÿ. Sepí-vi te, et lápidés e-légi ex te, et ædi-fi-cá-vi túr-rim. *Quó-modo.

Omittitur Versus Gloria Patri, repetitur integrum Responsorium usque ad Versum.

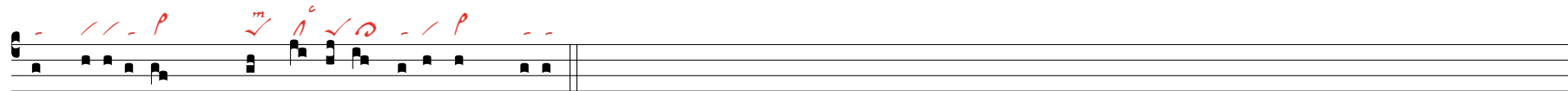

IN II NOCTURNO

4. Ant.

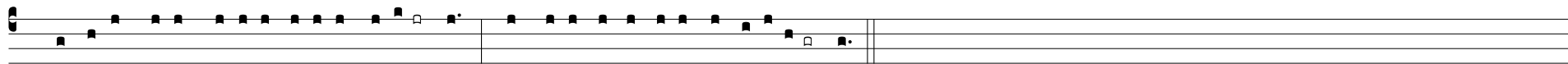
VIII G

V

im faci-ébant * qui que-rébant ánimam me-am.

Psalmus 37

1. Dómine, ne in furóre tu-o árgu-as me, * neque in i-ra tu-a corrípi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt **mihi**: * et confirmásti super me *manum tuam*.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ**: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum**: * et sicut onus grave gravátæ sunt **super** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, * a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in **finem**: * tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: * et non est sánitas in *carne mea*.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: * rugiébam a gémitu *cordis mei*.

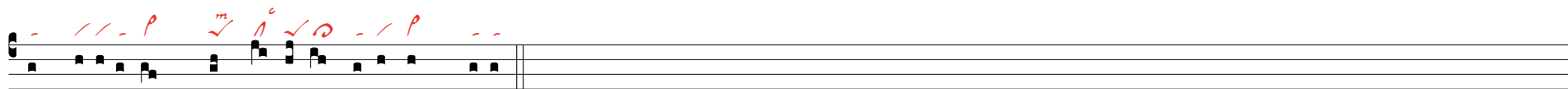
9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: * et gémitus meus a te non *est abscónditus*.

10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus **mea**: * et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est mecum*.

11. Amíci mei, et próximi **mei** * advérsus me appropinquavérunt, *et steterunt*.

12. Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant *ánimam meam*.

13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die *meditabántur*.
14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os **suum**.
15. Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, *Deus meus*.
17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei**: * et dum commovéntur pedes mei, super me *magna locúti* sunt.
18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu *meo semper*.
19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto **meo**.
20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me: * et multiplicáti sunt qui odérunt *me iníque*.
21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: * quóniam sequébar *bonitátem*.
22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a** me.
23. Inténde in adjutórium **meum**, * Dómine, Deus, *salútis meæ*.

Vim faci-ébant qui que-rébant ánimam me-am.

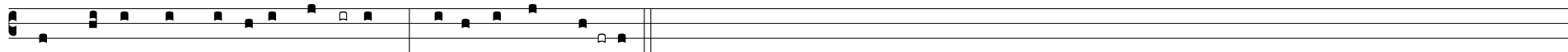
5. Ant.

IV A*

C

onfundántur * et reve-re-ántur, qui quærunť ánimam me-am, ut áuferant e-am.

Psalmus 39

1. Exspéctans exspectávi **Dó**minum, * et *inténdit* **mi**- hi.
2. Et exaudívit *preces* **meas**: * et edúxit me de lacu misériæ, et *de luto* **fæcis**.
3. Et státuit super petram *pedes* **meos**: * et diréxit *gressus* **meos**.
4. Et immísit in os meum cánticum **novum** * carmen *Deo* **nostro**.
5. Vidébunt multi, et *timébunt*: * et sperábunt in **Dó**mino.
6. Beátus vir, cujus est nomen *Dómini spes* **ejus** * et non respéxit in vanitátes et insánias **falsas**.
7. Multa fecísti tu, *Dómine*, Deus meus, mirabília **tua**: * et cogitatió nibus tuis non est qui *símilis sit* **tibi**.
8. Annuntiávi et *locú*tus sum: * multiplicáti *sunt super* **númerum**.
9. Sacrificium et oblatiónem *noluísti*: * aures autem *perfecísti* **mihi**.
10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti*: * tunc dixi: *Ecce* **vénio**.
11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem **tuam**: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio *cordis* **mei**.
12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia **magna**, * ecce lábia mea non prohibébo: *Dómine*, tu **scisti**.
13. Justítiam tuam non abscondi in *corde* **meo**: * veritátem tuam et salutáre *tuum* **dixi**.

14. Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem **tuam** * a concílio **multo**.
15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes *tuas* **a** me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes **meæ**, * et non pótui *ut vidérem*.
17. Multiplicátæ sunt super capillos cápitis **mei**: * et cor meum derelíquit me.
18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me **réspice**.
19. Confundántur et reve-reántur simul, qui quærunt ánimam **meam**, * ut áuferant **eam**.
20. Convertántur retrórsus et reve-reántur: * qui volunt mihi **mala**.
21. Ferant conféstim confusióne(m) **suam**: * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.
22. Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tuum**.
23. Ego autem mendícus sum, et **pauper**: * Dóminus sollicitus est **mei**.
24. Adjútor meus et protéctor *meus* **tu** es: * Deus meus, ne tardáveris.

Confundántur et reve-re-ántur, qui quærunt ánimam me-am, ut áuferant e-am.

6. Ant.

IV A*

A

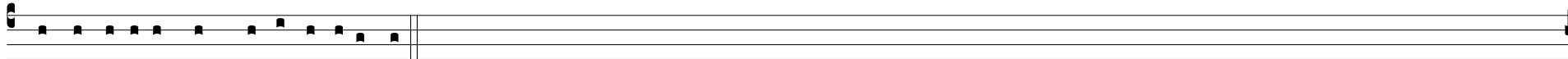
-li-éni * insurrexérunt in me, et fortes quæsi-é-runt ánimam me-am.

Psalmus 53

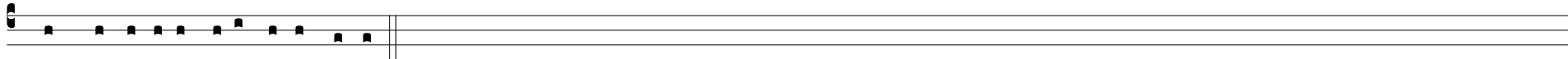

1. De-us, in nómine tu-o *saluum me* fac: * et in virtúte tu-a *júdica* me.
2. Deus, exáudi oratió*nem meam*: * áuribus pércipe *verba oris mei*.
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt *ánimam meam*: * et non proposuérunt Deum ante *conspéctum suum*.
4. Ecce enim Deus *ádjuvat* me: * et Dóminus suscéptor est *ánimæ meæ*.
5. Avérte mala inimícis *meis*: * et in veritáte tua *dispérde illos*.
6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini *tuo*, Dómine: * *quóniam bonum* est:
7. Quóniam ex omni tribulatióne *eripuísti* me: * et super inimícos meos despéxit *óculus meus*.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui.

℞. Et mentí-ta est iníqui-tas si-bi.

℣. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advénia regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris:

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem: ℞. Sed líbera nos a malo.

Lectio 4 (In Psalm 63. ad versum 2.)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Mártyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Filio, et hómine, quem gerebat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortari Mártyres verbo, nisi firmaret exemplo.

Resp. 4

VIII

T

Amquam ad latrónem exístis cum gládi-is et fú-sti-bus comprehén-de-re me:

* Quo-tí-di-e apud vos é-ram in témplo dó-cens, et non me tenu-í-stis:

et ecce flagellátum dúci-tis ad cru-ci-fi-gén-dum.

Ÿ. Cumque iniecíssent mánus in Jésum, et te-nu-íssent é-um, dí-xit ad é-os. * Quo-tí-di-e.

Lectio 5

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes languidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa potius eis displicerent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curátiónibus ejus ingrati, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in medicum, qui venerat curare eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illius. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Resp. 5

VII

T

Enebræ fáctæ sunt, dum cruci-fi-xissent Jésum Ju- dæ- i:

et cir-ca hó-ram nó- nam excla- má-vit Jé- sus vó- ce má- gna:

Dé- us mé- us, ut quid me dere- li-quí- sti?

* Et incliná-to cá- pi-te, emí- sit spí-ri- tum.

Ÿ. Exclá- mans Jésum vóce mágna, á- it: Pá- ter, in mánus tú-as comméndo spí- ri-tum mé- um. * Et incliná-to.

Lectio 6

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occídite: responderunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in judicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberaret: nam proptérea flagellátum produxit ad eos. Non persecuéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furori satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum víderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos, o Judæi, occídistis. Unde occídistis? Gladio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percússistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

Resp. 6

VIII

A

-nimam mé-am di-lé-ctam trá-di di in má-nus i-niquó- rum,

et fácta est mí- hi heré-di-tas mé- a si- cut lé- o in sílva:

dédit contra me vó-ces adversá-ri- us, dí-cens: Congregá- mini, et prope-rá- te ad devorán-dum illum:

po-su-érunt me in de-sérto so-li- tú-di- nis, et lú-xit super me ómnis tér- ra:

* Qui- a non est invéntus qui me agnó-sce- ret, et fá- ce- ret be- ne.

¶ Insurrexé-runt in me ví-ri absque mi-se-ricórdi- a, et non pepercé-runt á- ni-mæ mé- æ. * Qui- a.

Omittitur Versus Gloria Patri, repetitur integrum Responsorium usque ad Versum.

IN III NOCTURNO

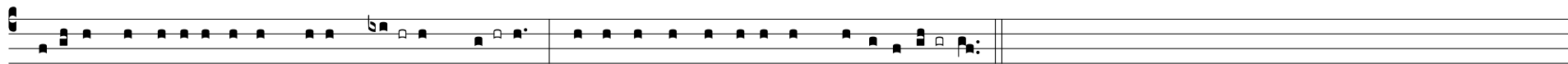
7. Ant.

If

A

b insurgéntibus in me * libera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt ánimam me-am.

Psalmus 58

1. Eripe me de inimí-cis me-is, **De-** us **me-** us: * et ab insurgéntibus in me *líbera* me.
2. Eripe me de operántibus **iniquitátem**: * et de viris sánguinum **salva** me.
3. Quia ecce cepérunt ánimam **meam**: * irruérunt *in me fortes*.
4. Neque iníquitas mea, neque peccátum **meum**, **Dómine**: * sine iniquitáte cucúrri, *et diréxi*.
5. Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide**: * et tu, Dómine, Deus virtútum, *Deus Israél*.
6. Inténde ad visitándas **omnes Gentes**: * non misereáris ómnibus, qui operántur **iniquitátem**.
7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes**: * et circuíbunt *civitátem*.
8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: * quóniam *quis audívit?*
9. Et tu, Dómine, deridébis **eos**: * ad níhilum dedúces *omnes Gentes*.
10. Fortitúdinem meam ad te custódiám, † quia, Deus, **suscéptor meus** es: * Deus meus, misericórdia ejus **prævéni**et me.
11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas **eos**: * nequándo obliviscántur *pópuli mei*.
12. Dispérge illos in virtúte **tua**: * et depóne eos, protéctor *meus*, **Dómine**:

13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum **ipsórum**: * et comprehendántur in supér**bia sua**.
14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consum**mati**óne: * in ira consummati^onis, *et non* **erunt**.
15. Et scient quia Deus dominábitur **Jacob**: * et *fínium* **terræ**.
16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes**, * et circuíbunt *civitátem*.
17. Ipsi dispergéntur ad **manducándum**: * si vero non fúerint saturáti, et *murmurábunt*.
18. Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam**: * et exultábo mane misericórdiam **tuam**.
19. Quia factus es suscéptor **meus**, * et refúgium meum, in die tribulati^onis **meæ**.
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor **meus** es: * Deus meus, misericórdia **mea**.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt ánimam me-am.

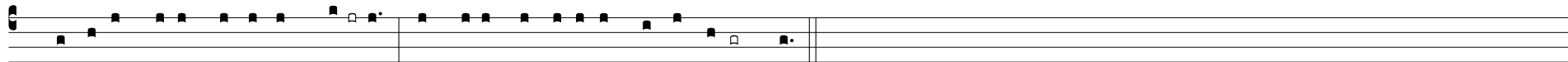

8. Ant.
VIII G

L

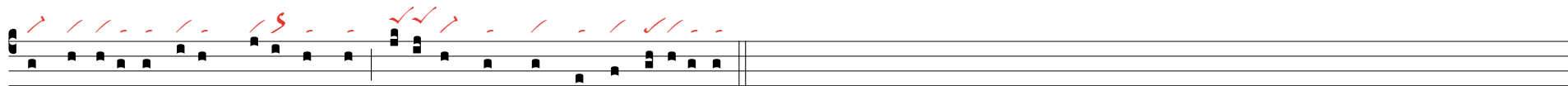
ongē fecīsti * notos me-os a me: trādi-tus sum, et non egredi-ébar.

Psalmus 87

1. Dómine, De-us sa-lú-tis **me**- æ: * in di-e clamávi, et *nocte* **coram** te.
2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea**: * inclína aurem tuam ad *precem* **meam**:
3. Quia repléta est malis ánima **mea**: * et vita mea inférno *appropinquávit*.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus in **lacum**: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos **liber**.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor **ámplius**: * et ipsi de manu tua *repúl*si sunt.
6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra* **mortis**.
7. Super me confirmátus est furor **tuus**: * et omnes fluctus tuos induxísti **super** me.
8. Longe fecísti notos meos **a** me: * posuérunt me abominatió*nem* **sibi**.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt *præ* **inópia**.
10. Clamávi ad te, Dómine, tota **die**: * expándi ad te *manus* **meas**.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur **tibi**?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, * et veritátem tuam in per*dit*ió*ne*?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia **tua**, * et justítia tua in terra *oblivi*ónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióem **meam**: * avértis fáciem *tuam* **a** me?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte **mea**: * exaltátus autem, humiliátus sum et *conturb***bátus**.
17. In me transiérunt iræ **tuæ**: * et terróres tui *conturbavérunt* me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota **die**: * circumdedérunt *me* **simul**.
19. Elongásti a me amícum et **próxim**um: * et notos meos *a miséria*.

Longe fecísti notos me-os a me: trádi-tus sum, et non egredi-ébar.

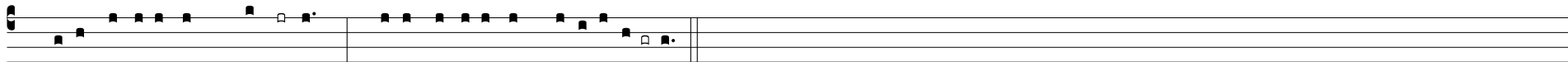
9. Ant.
VIII G

C

aptábunt * in ánimam iusti, et ságuinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93

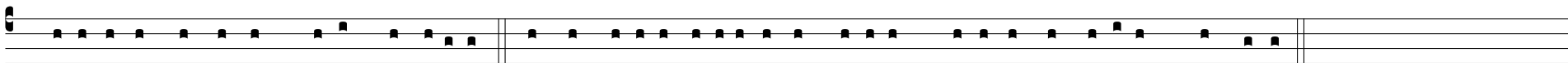
1. De-us ulti-ónum **Dóminus**: * De-us ulti-ónum líbere e- git.
2. Exaltáre, qui júdicas **terram**: * redde retributió*nem* **supér**bis.
3. Usquequo peccatóres, **Dómine**: * úsquequo peccatóres gloriabú*ntur*:
4. Effabú*ntur* et loquéntur iniquitá*tem*: * loquéntur omnes, qui operántur *injustítiam*?
5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditá*tem* tuam vexavérunt.
6. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
7. Et dixerunt: Non vidébit **Dóminus**: * nec intélliget *Deus Jacob*.
8. Intélligite, insipiéntes in **pópulo**: * et stulti, aliquá*ndo* sápite.
9. Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, *non consíderat*?
10. Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem scié*ntiam*?
11. Dóminus scit cogitatió*nes* **hóminum**, * quóniam **vanæ** sunt.
12. Beátus homo, quem tu erudíeris, **Dómine**, * et de lege tua docúeris **eum**.
13. Ut mítiges ei a diébus **malis**: * donec fodiátur peccatóri **fóvea**.

14. Quia non repellet Dóminus plebem **suam**: * et hereditátem suam non *derelín*quet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in **judícium**: * et qui juxta illam omnes qui *recto sunt corde*.
16. Quis consúrget mihi advérsus **malignántes**? * aut quis stabit mecum advérsus operántes *iniquitátem*?
17. Nisi quia Dóminus **adjúvit** me: * paulo minus habitáset in inférno *ánima mea*.
18. Si dicébam: Motus est pes **meus**: * misericórdia tua, Dómine, *adjuváb*at me.
19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde **meo**: * consolatiónes tuæ lætificavérunt *ánimam meam*.
20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem *in præcépto*?
21. Captábunt in ánimam **justi**: * et ságuinem innocéntem *condemnáb*unt.
22. Et factus est mihi Dóminus in **refúgium**: * et Deus meus in adjutórium *spei meæ*.
23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet **eos**: * dispérdet illos Dóminus *Deus noster*.

Captábunt in ánimam justi, et ságuinem innocéntem condemnábunt.

¶. Locú-ti sunt advérsus me lingua dolósa. ¶. Et sermónibus ódi-i circumdedérunt me, et expugnavérunt me gra-tis.

Ψ. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advénia regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidíanum da nobis hódie: et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris:

✠. Et ne nos indúcas in tentatióem: **R.** Sed líbera nos a malo.

Lectio 7 (Heb 4:11-15)

De Epistola beāti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Festinémus ingredi in illam requiem: ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertingens usque ad divisióem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Resp. 7

VI

T

Radidé-runt me in mánus impi- ó- rum, et inter i-ní- quos pro-je- cé-runt me, et non peper-cé- runt áni- mæ mé- æ:

congregá- ti sunt advérsus me fôr-tes:

* Et si- cut gi- gántes ste-té- runt contra me.

Ÿ. A-li-é- ni insur-rexé-runt advérsus me, et fôrtes quæsi-érunt á- nimam mé- am. * Et si- cut

Lectio 8 (Heb 4:16; 5:1-3)

Adeámus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericórdiam consequamur, et grátiam inveníámus in auxílio opportúno. Omnis namque Pontifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis: Qui condolére possit iis, qui ignorant et errant: quóniam et ipse circúmdátus est infirmitáte: Et proptérea debet quemádmódum pro pópulo, ita etiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Resp. 8

VIII

J

Esum trá- didit ímpi- us súmmis princípibus sacer dó- tum, et seni-ó- ri-bus pópu- li:

* Pétrus au-tem sequebátur é-um a lon- ge, ut vi-dé- ret fĩ- nem.

Ÿ. Adduxé-runt autem é-um ad Cá-ipham prínci-pem sacer dó- tum, u-bi scríbæ et pha-risæ-i convéne- rant. * Pétrus

Lectio 9 (Heb 5:4-10)

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Pontifex fieret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmódum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secúndum ordinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamore valido et lácrimis ófferens, exáuditus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: Et consummatus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, Appellátus a Deo Pontifex, juxta ordinem Melchisedech.

Resp. 9

I
C A-ligavé-runt ócu-li mé- i a flé- tu mé- o:
qui-a e-longátus est a me, qui conso- la-bá- tur me: Vidé-te, ómnes pó-pu- li,
* Si est dó- lor sí- mi- lis si-cut dó-lor mé- us.

Ÿ. O vos ómnes, qui transí-tis per ví- am, atténdi-te et vi-dé- te. * Si est

Omittitur Versus Gloria Patri, repetitur integrum Responsorium usque ad Versum.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD LAUDES

Omittitur Incipit

1. Ant.
VII c transp

P rópri-o * fĩ-li-o su-o non pepércit De-us, sed pro nobis ómnibus tradídít illum.

Psalmus 50

1. Mi-serére **me-** i **De-** us, * secúndum magnam mi-se-ricórdi-am **tu-** am.
2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem **meam**.
3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto **meo munda** me.
4. Quóniam iniquitátem meam **ego cognó**sco: * et peccátum meum contra **me** est **semper**.
5. Tibi soli peccávi, et malum **coram te feci**: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum **judicáris**.

6. Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me **mater mea**.
7. Ecce enim veritatem **dilexísti**: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
8. Aspérges me hyssópo, **et mundábor**: * lavábis me, et super nivem **dealbábor**.
9. Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**: * et exsultábunt ossa **humiliáta**.
10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: * et omnes iniquitátes **meas dele**.
11. Cor mundum crea **in** me, **Deus**: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.
12. Ne projícias me a **fácie tua**: * et spíritum sanctum tuum ne **áuferas a** me.
13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli **confírma** me.
14. Docébo iníquos **vias tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: * et exsultábit lingua mea **justítiam tuam**.
16. Dómine, lábia **mea apéries**: * et os meum annuntiábit **laudem tuam**.
17. Quóniam si voluísse sacrificium, **dedíssem útique**: * holocáustis non **delectáberis**.
18. Sacrificium Deo spíritus **contribulátus**: * cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**: * ut ædificéntur **muri Jerúsalem**.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et **holocáusta**: * tunc impónent super altáre **tuum vítulos**.

Própri-o fí-li-o su-o non pepércit De-us, sed pro nobis ómnibus tradídít illum.

2. Ant.

IV E

A

nxi-átus est in me * spí-ri-tus me-us: in me turbá-tum est cor me-um.

Psalmus 142

1. Dómine, exáudi ora-ti-ónem me-am: † áuribus pércipe obsecra-ti-ónem me-am in ve-ri-táte **tu-** a: * exáudi me in *tu-a* **justí-ti-** a.
2. Et non intres in iudícium cum *servo tuo*: * quia non justificábitur in conspéctu tuo *omnis* **vivens**.
3. Quia persecútus est inimícus *ánimam meam*: * humiliávit in terra *vitam meam*.
4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sécūli: † et anxiátus est super me *spíritus meus*, * in me turbátum est cor **meum**.
5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus **tuis**: * in factis mánuum tuárum *meditábar*.
6. Expándi manus *meas ad* te: * ánima mea sicut terra sine *aqua tibi*.
7. Velóciter exáudi *me*, **Dómine**: * defécit *spíritus meus*.
8. Non avértas fáciem *tuam a* me: * et símilis ero descendéntibus in **lacum**.
9. Audítam fac mihi mane misericórdiam **tuam**: * quia in *te sperávi*.
10. Notam fac mihi viam, in *qua ámbulem*: * quia ad te levávi *ánimam meam*.
11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad *te confúgi*: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus *meus es* tu.
12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram rectam*: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in *æquitáte tua*.
13. Edúces de tribulatióne *ánimam meam*: * et in misericórdia tua dispérdes *inimícos meos*.

14. Et perdes omnes, qui trībulant ánimam **meam**, * quóniam ego *servus* **tuus** sum.

Anxi-átus est in me spí-ri-tus me-us: in me turbá-tum est cor me-um.

3. Ant.

I f

A

- it latro ad latrónem: * Nos quidem digna factis re-cípi-mus, hic autem quid fecit? Meménto me-i, Dómine, dum véne-ris in regnum

tu-um.

Psalmus 84

1. Benedi-xísti, Dómine, **ter**-ram **tu**- am: * avertísti captivi-tátem **Ja**- cob.
2. Remisísti iniquitátem **plebis tuæ**: * operuísti ómnia peccáta **eórum**.
3. Mitigásti omnem **iram tuam**: * avertísti ab ira indignatiónis **tuæ**.
4. Convérte nos, Deus, salutáris **noster**: * et avérte iram tuam **a nobis**.
5. Numquid in ætérnum irascéris **nobis**? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatió-nem?
6. Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur **in** te.
7. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam **tuam**: * et salutáre tuum **da nobis**.
8. Audiam quid loquátur in me **Dóminus Deus**: * quóniam loquétur pacem in **plebem suam**.
9. Et super **sanctos suos**: * et in eos, qui convertúntur **ad** cor.
10. Verúmtamen prope timéntes eum salutáre **ipsíus**: * ut inhábitet glória in **terra nostra**.
11. Misericórdia, et véritas obviavérunt **sibi**: * justítia, et pax **osculátæ** sunt.

12. Véritas de **terra orta** est: * et justítia de *cælo prospé*xit.

13. Etenim Dóminus dabit ben**ignitá**tem: * et terra nostra dabit *fructum suum*.

14. Justítia ante eum **ambulá**bit: * et ponet in via *gressus suos*.

A-it latro ad latrónem: Nos quidem digna factis re-cípi-mus, hic autem quid fecit? Meménto me-i, Dómine, dum véne-ris in regnum tu-um.

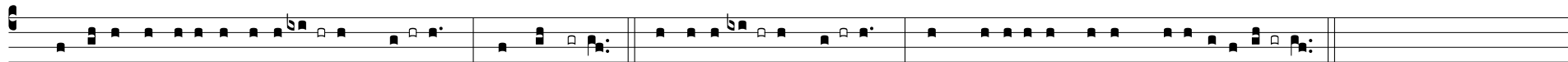
4. Ant.

I f

D

um conturbáta fú-e-rit * ánima me-a, Dómi-ne, mi-se-ricórdi-ae memor e-ris.

Canticum Habacuc (Hab. 3, 2-19)

1. Dómine, audívi audi-ti-ó-nem **tu-** am, * *et tímu-i.* 2. Dómine, **o-**pus **tu-** um, * in médi-o annórum viví-*fica il-* lud:3. In médio annórum **notum fácies:** * cum irátus fúeris, misericórdiæ *recordá*beris.4. Deus ab **Austro véniet,** * et sanctus de *monte Pharan:*5. Opéruiť cælos **glória ejus:** * et laudis ejus plena est **terra.**6. Splendor ejus **ut lux erit:** * cónua in *mánibus ejus:*7. Ibi abscondita est fortitúdo **ejus:** * ante fáciem *ejus ibit mors.*8. Et egrediétur diábolus ante **pedes ejus.** * Stetit, et mensus est **terram.**9. Aspéxit, et dissólvit **gentes:** * et contríti sunt *montes sæculi.*10. Incurváti sunt **colles mundi,** * ab itinéribus æternitátis **ejus.**11. Pro iniquitáte vidi tentória **Æthiopiae,** * turbabúntur pelles *terræ Má*dian.12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus **furor tuus?** * vel in mari indignátio **tua?**13. Qui ascédes super **equos tuos:** * et quadrígæ tuæ *salvátio.*14. Súscitans suscítabis **arcum tuum:** * juraménta tríbubus *quæ locú*tus es.

15. Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et doluérunt **montes**: * gurgēs *aquárum* **tránsiit**.
16. Dedit abyssus **voce** **suam**: * altitúdo manus suas *levávit*.
17. Sol, et luna stetérunt in habitáculo **suo**, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis *hastæ* **tuæ**.
18. In frémitu conculcábis **terram**: * et in furóre obstupefácies **gentes**.
19. Egréssus es in salútem **pópuli tui**: * in salútem cum *Christo* **tuo**.
20. Percussísti caput de **domo ímpii**: * denudásti fundaméntum ejus *usque ad* **collum**.
21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum **ejus**, * veniéntibus ut turbo ad *dispergéndum* me.
22. Exsultátio **eórum** * sicut ejus, qui dévorat páuperem *in abscóndito*.
23. Viam fecísti in mari **equis tuis**, * in luto *aquárum multárum*.
24. Audívi, et conturbátus est **venter meus**: * a voce contremuérunt *láb***ia mea**.
25. Ingrediátur putrédo in **óssibus meis**, * et *subter me* **scáteat**.
26. Ut requiέscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad *pópulum accíntum* **nostrum**.
27. Ficus enim **non** florébit: * et non erit *germen in* **víneis**.
28. Mentiétur **opus olívæ**: * et arva non áfferent **cibum**.
29. Abscindétur de ovíli **pecus**: * et non erit arméntum *in* **præsépi**bis.
30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo *Jesu* **meo**.
31. Deus Dóminus fortitúdo **mea**: * et ponet pedes meos *quasi cervórum*.
32. Et super excélsa mea dedúcet me **victor** * in *psalmis canéntem*.

Dum conturbáta fú-e-rit ánima me-a, Dómi-ne, mi-se-ricórdi-ae memor e-ris.

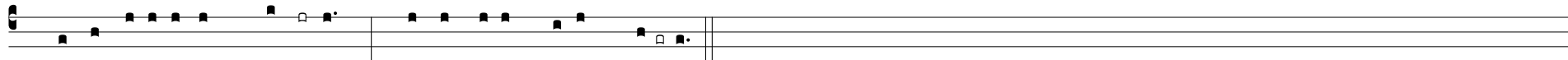
5. Ant.

VIII G

M

eménto me-i, * Dómine De-us, dum véne- ris in regnum tu-um.

Psalmus 147

1. Lauda, Jerúsa-lem, **Dó**minum: * lauda De-um *tu-um*, **Si-** on.

3. Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis *tuis* **in** te.

4. Qui pósuit fines tuos **pacem**: * et ádipe fruménti *sát*iat te.

5. Qui emíttit elóquium suum **terræ**: * velóciter currit *sermo* **e**jus.

6. Qui dat nivem sicut **lanam**: * nébulam sicut *cínerem* **sp**argit.

7. Mittit crýstállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis *sustiné*bit?

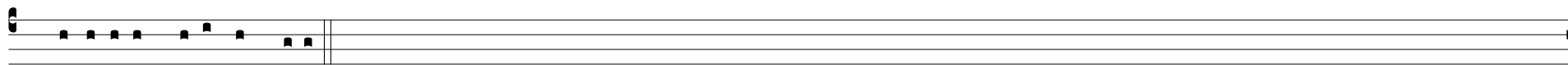
8. Emíttet verbum suum, et liquefáciét **ea**: * flabit spíritus ejus, et *fluent* **a**quæ.

9. Qui annúntiat verbum suum **Jacob**: * justítias, et judícia *sua* **Is**raël.

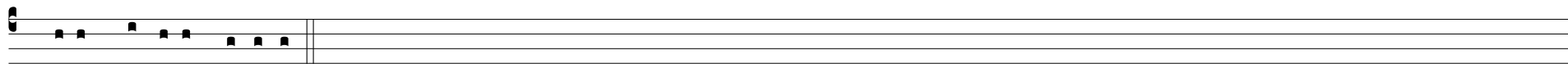
10. Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit **eis**.

Versus (In loco Capituli)

℣. Collocávit me in obscúris.

℞. Sicut mórtu-os sǎcu-li.

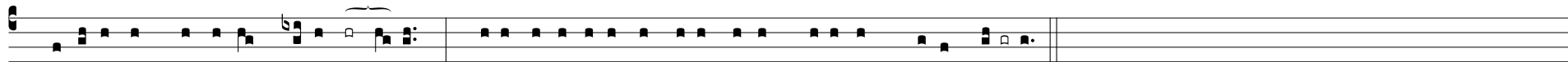
Ad Bened.

I g solemn.

P

osu-é-runt * super caput e-ius causam ipsí-us scriptam: Jesus Naza-rénus, rex Iudae-órum.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. *Benedíctus Dóminus, De-us Isra-ël*: * qui-a vi-si-távit, et fecit redempti-ónem *plebis su- æ*:

2. *Et eréxit cornu salútis nobis*: * in domo David, púeri **sui**.

3. *Sicut locútus est per os sanctórum*, * qui a sǎculo sunt, prophetárum **eius**:

4. *Salútem ex inimícis nostris*, * et de manu ómnium, *qui odérunt* nos.

-

℣. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advénia regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℞. Sed líbera nos a malo.

aliquantulum altius

℣. Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǎcula sǎculórum. ℞. Amen.

**FERIA SEXTA IN PARASCEVE
CELEBRATIO PASSIONIS DOMINI**

AD LITURGIAM VERBI

Lectio 1 (Is 52:13–53:12)

Lectio libri Isaíæ prophétæ

Ecce prospere aget servus meus; exaltabitur et elevabitur et sublimis erit valde. Sicut obstupuérunt super eum multi, sic defórmis erat, quasi non esset hóminis spécies eius, filiórum hóminis aspéctus eius, sic dispérget gentes multas. Super ipsum continébunt reges os suum, quia, quæ non sunt narráta eis, vidérunt et, quæ non audiérunt, contempláti sunt. «Quis crédidit audítui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndit sicut virgúltum coram eo et sicut radix de terra sitiénti. Non erat spécies ei neque decor, ut aspicerémus eum, et non erat aspéctus, ut desiderarémus eum. Despéctus erat et novíssimus virórum, vir dolórum et sciens infirmitátem, et quasi abscondebámus vultum coram eo; despéctus, unde nec reputabámus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi plagátum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum». Afflíctus est et ipse subiécit se et non apérui os suum; sicut agnus, qui ad occisiónem dúcitur, et quasi ovis, quæ coram tondéntibus se obmútit et non apérui os suum.

Angústia et iudício sublátus est. De generatióne eius quis curábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússus est ad mortem. Et posuérunt sepúlcrum eius cum ímpiis, cum divítibus túmulum eius, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérere eum infirmitáte. Si posúerit in piáculum ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius prosperábitur. Propter labórem ánimæ eius vidébit lucem, saturábitur in sciéntia sua. Iustificábit iustus servus meus multos et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei multos, et cum fórtibus dívidet spólia, pro eo quod trádedit in mortem ánimam suam et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccátum multórum tulit et pro transgressóribus rogat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

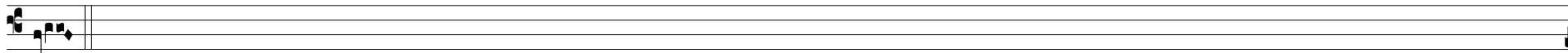
Tractus

II

D

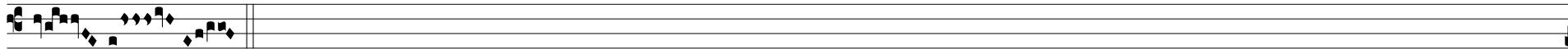
Omi- ne, * exáu-di ora-ti- ónem me- am, et cla-mor me- us ad te vé- ni- at.

Handwritten musical notation in red ink above the staff.

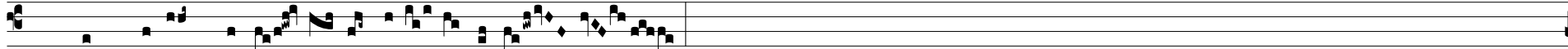
Ÿ. Ne avér- tas fáci- em tu- am a me: in quacúmque di-e trí- bu- lor, inclí- na ad me aurem

Handwritten musical notation in red ink above the staff.

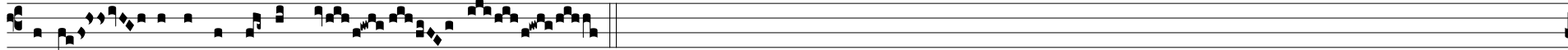
tu- am.

Handwritten musical notation in red ink above the staff.

Ÿ. In quacúmque di- e invocá- ve-ro te,

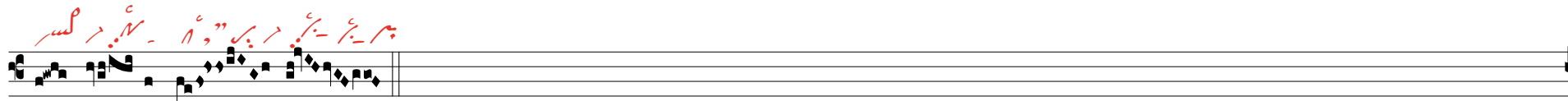
Handwritten musical notation in red ink above the staff.

ve-ló- ci-ter exáudi me.

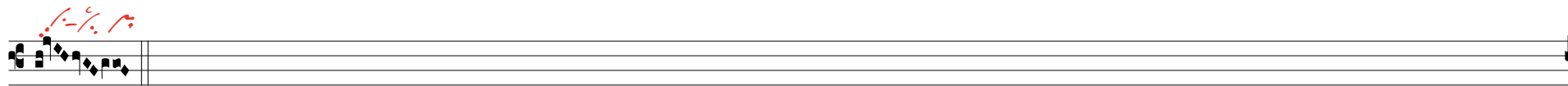
¶. Qui-a de-fecé- runt sicut fu- mus di-es me- i: et ossa me- a sicut in frixó- ri-o

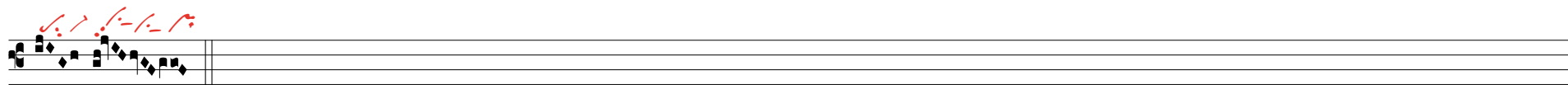
con-frí- xa sunt.

¶. Percússus sum sicut fe- num, et áru- it cor me- um: qui-a oblí- tus sum man- ducá- re panem me-um.

¶. Tu exsúrgens Dómi- ne, mi-se- ré- be-ris Si-on: qui-a ve-nit tem- pus mi- se-ré-ndi e- jus.

Lectio 1 (Hebr 4:14-16; 5:7-9)

Lectio Epistolæ ad Hebræos

Fratres: Habéntes pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris, tentátum autem per ómnia secúndum similitúdinem absque peccáto; adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátia, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxílium opportúnum.

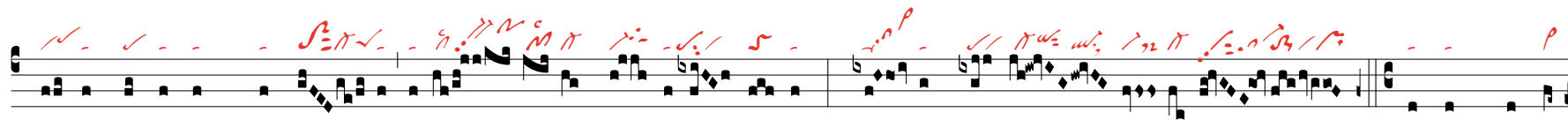
Christus enim in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens et exaudítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, dídicit ex his, quæ passus est, obcédiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obcédiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Graduale
V

C

Hris-tus factus est pro no-bis obé-di-ens usque ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis. ¶. Propter quod et

De-us exaltávit illum, et de-dit il-li no-men, quod est super om-ne no-men.

Lectio 1 (Io 18:1–19:42)

Passio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem

In illo témpore : Egréssus Iesus cum discipulis suis trans torrénstem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discipuli eíus. Sciébat autem et Iúdas, qui tradébat eum, locum, quia frequénter Iésus convénérat illuc cum discipulis suis. Iúdas ergo, cum accepísset cohórtem et a pontificibus et pharisæis minístros, venit illuc cum lantérnis et fácibus et armis. Iésus ítaque sciens ómnia, quae ventúra erant super eum, procéssit et dicit eis: "Quem quæritis? ". Respondérunt ei: Iésum Nazarénum ". Dicit eis: Ego sum! ". Stabat autem et Iúdas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum! ", abiérunt retrórsum et cecidérunt in terram. Íterum ergo eos interrogávit: "Quem quæritis? ". Illi autem dixerunt: Iésum Nazarénum ". Respóndit Iésus: "Dixi vobis: Ego sum! Si ergo me quæritis, sínite hos abíre ", ut implerétur sermo, quem dixit: "Quos dedísti mihi, non pérdidi ex ipsis quemquam ". Simon ergo Petrus, habens gládium, edúxit eum et percússit pontíficis servum et abscídít eíus aurículam dextram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Iésus Petro: "Mitte gládium in vagínam; cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? ". Cohors ergo et tribúnus et minístri Iudaeórum comprehendérunt Iésum et ligavérunt eum et adduxérunt ad Annam primum; erat enim socer Cáiphae, qui erat póntifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Iudæis: "Éxpedit unum hóminem mori pro pópulo ". Sequebátur autem Iésum Simon Petrus et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontífici et introívit cum Iésu in átrium pontíficis; Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiárie et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: "Numquid et tu ex discipulis es hóminis istíus? ". Dicit ille: "Non sum! ". Stabant autem servi et minístri, qui prunas fécerant, quia frigus erat, et calefaciébant se; erat autem cum eis et Petrus stans et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Iésum de discipulis suis et de doctrína eíus. Respóndit ei Iésus: Ego palam locútus sum mundo; ego semper dócui in synagóga et in templo, quo omnes Iudæi convéniunt, et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sum ipsis; ecce hi sciunt, quae díxerim ego ". Haec autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Iésu dicens: "Sic respóndes pontífici? ". Respóndit ei Iésus: "Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo; si autem bene, quid me caedis? ". Misit ergo eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans et calefáciens se. Dixerunt ergo ei: "Numquid et tu ex discipulis eíus es? ". Negávit ille et dixit: "Non sum! ". Dicit unus ex servis pontíficis, cognátus eíus, cuíus abscídít Petrus aurículam: "Nonne ego te vidi in horto cum illo? ". Íterum ergo negávit Petrus; et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Iésum a Cáipha in praetórium. Erat autem mane. Et ipsi non introiérunt in praetórium, ut non contaminaréntur, sed manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras et dicit: "Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? ". Respondérunt et dixerunt ei: "Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum ". Dixit ergo eis Pilátus: Accípíte eum vos et secúndum legem vestram iudicáte eum! ". Dixerunt ei Iudæi: "Nobis non licet interficere quemquam ", ut sermo Iésu implerétur, quem dixit,

significans qua esset morte moritúrus. Introívit ergo íterum in praetórium Pilátus et vocávit Iésum et dixit ei: "Tu es rex Iudaeórum? ". Respóndit Iésus: "À temetípso tu hoc dicis, an álíi tibi dixérunt de me? ". Respóndit Pilátus: "Numquid ego Iudæus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi; quid fecísti? ". Respóndit Iésus: "Regnum meum non est de mundo hoc; si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei decertárent, ut non tráderer Iudæis; nunc autem meum regnum non est hinc ". Dixit ítaque ei Pilátus: "Ergo rex es tu? ". Respóndit Iésus: "Tu dicis quia rex sum. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti; omnis, qui est ex veritáte, audit meam vocem ". Dicit ei Pilátus: "Quid est véritas? ". Et cum hoc dixisset, íterum exívit ad Iudæos et dicit eis: "Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha; vultis ergo dimíttam vobis regem Iudaeórum? ". Clamavérunt ergo rursum dicéntes: "Non hunc sed Barábbam! ". Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Iésum et flagellávit. Et mílites, plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti eíus et veste purpúrea circumdedérunt eum; et veniébant ad eum et dicébant: "Áve, rex Iudaeórum! ", et dabant ei álapas. Et éxiit íterum Pilátus foras et dicit eis: "Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia in eo invénio causam nullam ". Éxiit ergo Iésus foras, portans spíneam corónam et purpúreum vestiméntum. Et dicit eis: "Ecce homo! ". Cum ergo vidissent eum pontífices et minístri, clamavérunt dicéntes: "Crucifíge, crucifíge! ". Dicit eis Pilátus: "Accípite eum vos et crucifigite; ego enim non invénio in eo causam ". Respondérunt ei Iudæi: "Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit ". Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit et ingræssus est praetórium íterum et dicit ad Iésum: "Unde es tu? ". Iésus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: "Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem hábeo dimíttre te et potestátem hábeo crucifigere te? ". Respóndit Iésus: "Non habéres potestátem advérsus me ullam, nisi tibi esset datum désuper; proptérea, qui trádidit me tibi, maíus peccátum habet ". Exínde quaerébat Pilátus dimíttre eum; Iudæi autem clamábant dicéntes: "Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris! Omnis, qui se regem facit, contradícit Cæsari ". Pilátus ergo, cum audísset hos sermónes, addúxit foras Iésum et sedit pro tribunáli in locum, qui dícitur Lithóstrotos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschae, hora erat quasi sexta. Et dicit Iudæis: "Ecce rex vester! ". Clamavérunt ergo illi: "Tolle, tolle, crucifíge eum! ". Dicit eis Pilátus: "Regem vestrum crucifígam? ". Respondérunt pontífices: "Non habémus regem, nisi Cæsarem ". Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt ergo Iésum. Et baúlans sibi crucem exívit in eum, qui dícitur Calváriae locum, quod Hebráice dícitur Gólgotha, ubi eum crucifixérunt et cum eo álios duos hinc et hinc, médium autem Iésum. Scripsit autem et título Pilátus et pósuit super crucem; erat autem scriptum: "Iésus Nazarénus Rex Iudaeórum ". Hunc ergo título multi legérunt Iudaeórum, quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Iésus; et erat scriptum Hebráice, Latíne, Graece. Dicébant ergo Piláto pontífices Iudaeórum: "Noli scríbere: Rex Iudaeórum, sed: Ipse dixit: "Rex sum Iudaeórum. Respóndit Pilátus: "Quod scripsi, scripsi! ". Mílites ergo cum crucifixíssent Iésum, accepérunt vestiménta eíus et fecérunt quáttuor partes, unicuíque míliti partem, et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: "Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cuius sit ", ut Scriptúra impleátur dicens: "Partíti sunt vestiménta

mea sibi et in vestem meam miserunt sortem ". Et milites quidem haec fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius, María Cléopae, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri: "Mulier, ecce filius tuus ". Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua ". Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Post hoc sciens Iesus quia iam omnia consummata sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: "Sitio ". Vas positum erat aceto plenum; spongiam ergo plenam aceto hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset acetum, Iesus dixit: "Consummatum est! ". Et inclinato capite tradidit spiritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Ici on genuflecte, et on fait une petite pause. Iudæi ergo, quoniam Parascève erat, ut non remanèrent in cruce corpora sabbato, erat enim magnus dies illius sabbati, rogaverunt Pilátum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venérunt ergo milites et primi quidem fregérunt crura et alterius, qui crucifixus est cum eo; ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mortuum, non fregérunt eius crura, sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est eius testimonium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim haec, ut Scriptúra impleátur: Os non comminuétur eius ", et iterum alia Scriptúra dicit: "Vidébunt in quem transfixérunt ". Post hæc autem rogávit Pilátum Ióseph ab Arimathæa, qui erat discipulus Iesu, occultus autem propter metum Iudaeórum, ut tólleret corpus Iesu; et permísit Pilátus. Venit ergo et tulit corpus eius. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad eum nocte primum, ferens mixtúram myrrhae et aloes quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Iesu et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos Iudæis est sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus, et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam positus erat.

ORATIO UNIVERSALIS

I. PRO SANCTA ECCLESIA

Orémus, dilectissimi nobis, pro Ecclesiá sancta Dei, ut eam Deus et Dóminus noster pacificáre, adunáre et custodíre dignétur toto orbe terrárum, detque nobis, quiétam et tranquíllam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Ÿ. Flectámus génuá. (*Oratio in silentio*) Ÿ. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ, ut Ecclesiá tua, toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per Christum Dóminum nostrum. R̃Amen.

II. PRO PAPA

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N., ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in órđine episcopátus, salvum atque incólumem custódiat Ecclesiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Ÿ. Flectámus génuá. (*Oratio in silentio*) Ÿ. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius iudício univérsa fundántur, réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva, ut christiána plebs, quæ te gubernáture auctóre, sub ipso Pontifice, fidei suæ méritis augeátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃Amen.

III. PRO OMNIBUS ORDINIBUS GRADIBUSQUE FIDELIUM

Orémus et pro Epíscopo nostro N., * pro ómnibus Episcopis, presbýteris, diáconis Ecclesiæ, et univérsa plebe fidélium.

Ÿ. Flectámus génuá. (*Oratio in silentio*) Ÿ. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius Spíritu totum corpus Ecclesiæ sanctificátur et régitur, exáudi nos pro ministris tuis supplicántes, ut, grátia tuæ múnere, ab ómnibus tibi fidéliter serviátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃Amen.

IV. PRO CATECHUMENIS

Orémus et pro catechúmenis (nostris), ut Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordiórum ipsórum ianuámque misericórdiæ, ut, per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiám tuam nova semper prole fecúndas, auge fidem et intelléctum catechúmenis (nostris), ut, renáti fonte baptísmatis, adoptiόνis tuæ filiis aggregéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞Amen.

V. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Orémus et pro univérsis frátribus in Christum credéntibus, ut Deus et Dóminus noster eos, veritátem faciéntes, in una Ecclésia sua congregáre et custodíre dignétur.

℣. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas, ad gregem Fílii tui placátus inténde, ut, quos unum baptísma sacrávit, eos et fidei iungat intégritas et vínculum sóciét caritátis. Per Christum Dóminum nostrum. ℞Amen.

VI. PRO IUDÆIS

Orémus et pro Iudæis, ut, ad quos prius locútus est Dóminus Deus noster, eis tríbuat in sui nóminis amóre et in sui foederis fidelitáte proficere.

℣. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui promissiónes tuas Abrahæ eiúsque sémini contulisti, Ecclésiæ tuæ preces cleménter exáudi, ut pópulus acquisitiónis prióris ad redemptiόνis mereátur plenitúdinem perveníre. Per Christum Dóminum nostrum. ℞Amen.

VII. PRO IIS QUI IN CHRISTUM NON CREDUNT

Orémus et pro iis qui in Christum non credunt, ut, luce Sancti Spíritus illustráti, viam salútis et ipsi váleant introíre.

℣. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, fac ut qui Christum non confiténtur, coram te sincéro corde ambulátes, invéniant veritátem, nosque, mútuo proficiéntes semper amóre et ad tuæ vitæ mystérium plénius percipiéndum sollicitos, perfectióres éffice tuæ testes caritátis in mundo. Per Christum Dóminum nostrum. ℞Amen.

VIII. PRO IIS QUI IN DEUM NON CREDUNT

Orémus et pro iis qui Deum non agnóscunt, ut, quæ recta sunt sincéro corde sectántes, ad ipsum Deum perveníre mereántur.

℟. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℣. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cunctos hómines condidísti, ut te semper desiderándo quærerent et inveniéndó quiéscerent, præsta, quæsumus, ut inter nóxia quæque obstácula omnes, tuæ signa pietátis et in te credéntium testimoníum bonórum óperum percipiéntes, te solum verum Deum nostríque géneris Patrem gáudeant confitéri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟Amen.

IX. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Orémus et pro ómnibus rempúblicam moderántibus, ut Deus et Dóminus noster mentes et corda eórum secúndum voluntátem suam dírigat ad veram ómnium pacem et libertátem.

℟. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℣. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum, réspice benígnus ad eos, qui nos in potestáte moderántur, ut ubíque terrárum populórum prospéritas, pacis secúritas et religiónis libértas, te largiénte, consístant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟Amen.

X. PRO TRIBULATIS

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundo purget erróribus, morbos áuferat, famem depéllat, apériat cárceres, víncula solvat, viatóribus securitátem, peregrinántibus réditum, infirmántibus sanitátem atque moriéntibus salútem indúlgeat.

℟. Flectámus génua. (*Oratio in silentio*) ℣. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo, pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium, ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gáudeant affúisse. Per Christum Dóminum nostrum. ℟Amen.

ADORATIO SANCTÆ CRUCIS

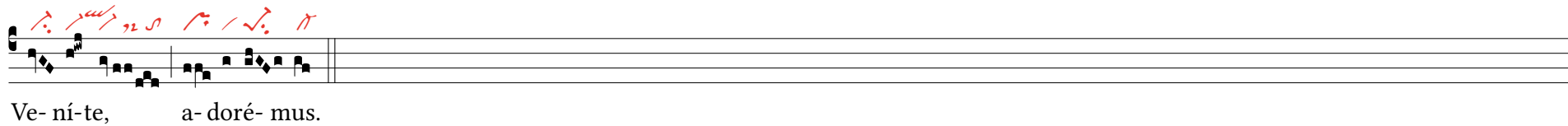
INVITATIO IN OSTENDENDA SANCTA CRUCE

VI

E cce li-gnum Cru- cis, in quo sa-lus mundi pepén- dit.

Omnes:

Ve- ní-te, a- doré- mus.

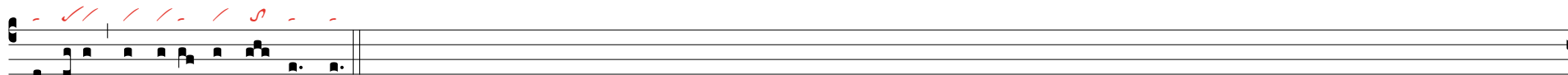
CANTUS IN ADORATIONE S. CRUCIS PERAGENDI

Ant.

IV

C

Rucem tu-am * adorámus, Dómine: et sanctam resurrecti-ónem tu-am laudámus et glo-ri-ficámus: ecce enim propter lignum ve- nit

gáudi-um in uni-vérso mundo.

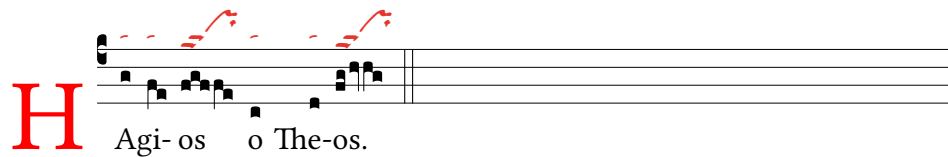

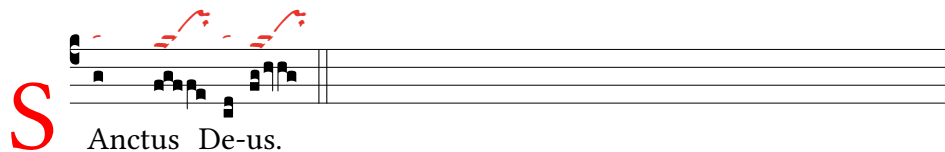
Ps. De-us mi-sere-á-tur nostri, et bene-dícat nobis: illúminet vultum su-um super nos, et mi-sere-á-tur nostri.

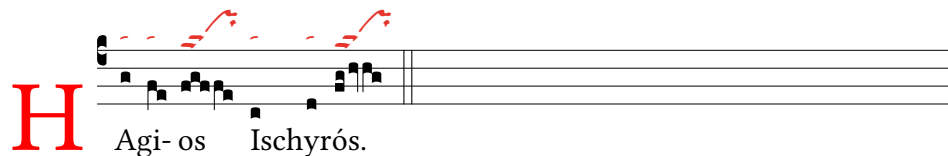
Et repetitur antiphona Crucem tuam.

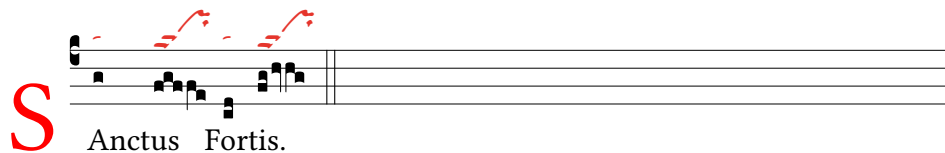
IMPROPERIA I

 P Opu-le mé-us, quid fé-ci tí-bi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi.
 V. Qui- a e-dú-xi te de terra Ægýpti: pa-rá- sti Crucem Salvató- ri tu-o.

 H Agi- os o The-os.

 S Anctus De-us.

 H Agi- os Ischyrós.

 S Anctus Fortis.

 H Agi- os Athánatos, e-lé- i-son hymás.

 S Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no-bis.

Q

Ui- a e-dú- xi te per de-sér- tum quadraginta annis, et manna ci-bávi te, et introdú-xi in ter-ram sa-tis óptimam: pa-rá- sti

crucem Salvató- ri tu-o.

H

Agi- os o The-os.

H

Agi- os Ischyrós.

H

Agi- os Athánatos, e-lé- i-son hymás.

S

Anctus De-us.

S

Anctus Fortis.

S

Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no-bis.

Q

Uid ultra dé-bu- i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci? E-go quidem plantá-vi te ví-ne-am me-am spe-ci- o-síssimam: et tu facta es mihi nimis

amá-ra: acéto namque si-tim me-am po-tásti: et lánce-a perforásti la-tus Salvató- ri tu-o.

H

Agi- os o The-os.

S

Anctus De-us.

H

Agi- os Ischyrós.

S

Anctus Fortis.

H

Agi- os Athánatos, e-lé- i-son hymás.

S

Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no-bis.

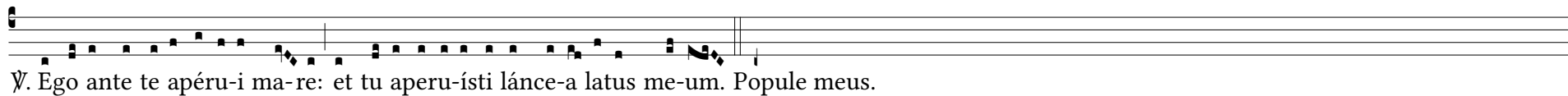
II

E -go propter te flagellávi Ægýptum cum primogéni-tis su- is: et tu me flagellátum tradidísti.

Chorus repetit:

P Opu-le mé-us, quid fé- ci tí-bi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi.

 Ψ. Ego te edúxi de Ægýpto, demérso Phara-óne in mare Rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdótum. Popule meus.

 Ψ. Ego ante te apéru-i ma-re: et tu aperu-ísti lánce-a latus me-um. Popule meus.

 Ψ. Ego ante te præ-ívi in colúmna nu-bis: et tu me duxísti ad prætó-ri-um Pi-láti. Popule meus.

Ÿ. Ego te pavi manna per desér-tum: et tu me cecidísti álapis et flagéllis. Popule meus.

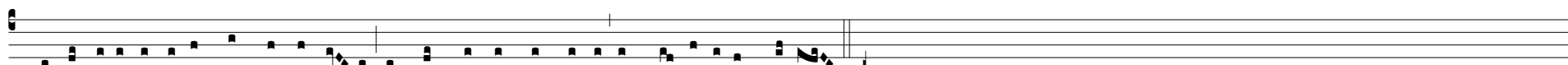
Ÿ. Ego te potávi aqua salútis de pe-tra: et tu me potásti felle et acéto. Popule meus.

Ÿ. Ego propter te Chananæ-órum reges percús-si: et tu percussísti arúndine caput me-um. Popule meus.

Ÿ. Ego dedi tibi sceptrum regá-le: et tu dedísti cápi-ti me-o spíne-am corónam. Popule meus.

Ÿ. Ego te exaltávi magna virtú-te: et tu me suspendísti in pa-tíbulo crucis. Popule meus.

P Opu-le mé-us, quid fé-ci tí-bi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi.

Hymn.

I

C

Rux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla ta-lem silva profert, Fronde, fló-re, gérmi-ne: * Dulce lignum, dulces clavos, Dulce

pondus sústi-net.

I

P

Ange, lingua, glo-ri-ó-si Praéli-um certámi-nis, Et su-per Cru-cis trophaé-o Dic tri-úm-phum nó-bi-lem: Quá-li-ter Redemptor

orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit. A. Crux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla ta-lem silva profert, Fronde, fló-re, gérmi-ne:

Ÿ. De paréntis protoplásti Fráude Fáctor cóndo-lens, Quando pómi no-xi-á-lis In nécem mórsu rú-it: Ipse lígnum tunc no-távit, Dámna

lígni ut sólve-ret. A. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

Ψ. Hoc opus nostrae sa-lú-tis Ordo depopósce-rat: Multi- fórmis pro-di-tó-ris Ars ut artem fálle-ret: Et me-dé-lam ferret inde, Hostis unde

laése-rat. Å. Crux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla ta-lem silva profert, Fronde, fló-re, gérmí-ne:

Ψ. Quando ve-nit ergo sacri Pleni-túdo témpo-ris, Missus est ab arce Patris Natus, orbis Cóndi-tor: Atque ventre virgi-ná-li Carne factus

pró-di- it. Å. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

Ψ. Vagit infans inter arcta Cóndi-tus praese-pi-a: Membra pannis invo-lúta Virgo Ma-ter ál-li-gat: Et ma-nus pedésque et crura Stricta cingit

fásci-a. Å. Crux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla ta-lem silva profert, Fronde, fló-re, gérmí-ne:

Ψ. Lustris sex qui iam pe-ráctis, tempus implens córpo-ris, Se vo-lén-te na-tus ad hoc, passi-ó-ni dé-di-tus: Agnus in Cru-cis levátur

immo-lándus stí-pi-te. Å. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

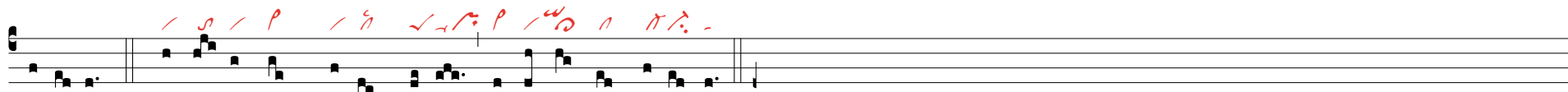
Ψ. Hic acétum, fel, a-rúndo, sputa, cla-vi, lánce-a: Mi-te corpus perfo-rátur, sanguis, unda próflu-it: Terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur

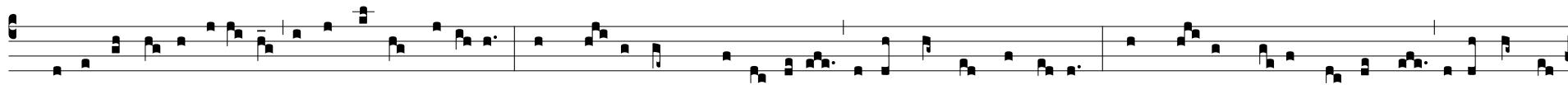
flúmi-ne! Å. Crux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla ta-lem silva profert, Fronde, fló-re, gérmí-ne:

Ψ. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa laxa vísce-ra, Et ri-gor lentéscat ille, quem dedit na-tí-vi-tas: Ut su-pérni membra Regis mi-ti tendas

stí-pi-te. Å. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

Ψ. So-la digna tu fu-í-sti ferre saeculi pré-ti-um: Atque portum praepa-ráre nauta mundo náufrago: Quem sa-cer cru-or pe-rúnxit, fusus Agni

córpo-re. A. Crux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla ta-lem silva profert, Fronde, fló-re, gérmí-ne:

Conclúsisio numquam omittenda.

Ψ. Gló-ri-a et honor De-o usquequá que al-tíssimo, Una Patri Fi-li-óque, inclí-to Pa-rácli-to: Cu-i laus est et po-téstas per aetérna

saécu-la. Amen. A. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

